

eensidigt betragtet. Idet man giver et Selskab Tilladelse til at anlægge en Bane nærmest Hovedstaden, en Banestrækning, der absolut maa betale sig og betale sig godt, til samme Tid, som man derved endnu mere gjør det, som det er udtrykkt, „fornuftigt“ og paatrængende, at forlænge Banen paa Strækninger, som isolerede ikke ville betale sig, paadrager man Staten større Udgifter, end om den selv skulde betale og anlægge den hele Strækning. Man skulde i sin Tid neppe have givet Concession til Korsør-Banen, medmindre Selskabet med tilbørlig Frist vilde have taget en Bane til Middelfart med; og saaledes mener jeg ogsaa, at man ikke maa tabe Statens Interesse af Sigte ved at sige, at man vil give Concession til Vordingborg, uden samtidigt at fordrø, at der skal tages en Bane til Næstved eller i al Fald en længere Strækning af Lolland-Falster med. Dette Nr. 2 kan imidlertid fremkomme som Resultat af Lovudkastet, dersom den Mand, der skal gennemføre Loven, foretrækker denne Vej fremfor den anden i Loven antydede. Jeg har nu i saa Henseende den Tillid til den nuværende høitagtede Indenrigsminister, at han, som han gjentagende her har udtalt, vil benytte Loven paa den Maade, saafremt han seer, at Loven, ad den Vej inden en rimelig Tid kan faae praktisk Betydning. Hvis det var ligesaa sikkert, at den høitagtede Indenrigsminister bliver paa sin nuværende Plads saa længe, at han kan faae gennemført de Forsætter, som jeg ikke nærer Tvivl om, at han har ligeoverfor denne Lov, kunde man være meer beroliget. Ogsaa i den Henseende vil jeg imidlertid nære Tillid, idet jeg ikke tvivler om, at ogsaa den høitærede Minister vil faae Leilighed til at gennemføre Loven i Overensstemmelse med de Aftalelser, han har fremsat, og dette borttager ganske vist for mit Vedkommende noget af det Uheldige, som ligger i Lovudkastet. Derfor kan jeg ogsaa vel forstaae, at Nogle, som ikke stille sig paa et slet saa eksklusivt Standpunkt med Hensyn til det Drønikke Project som jeg, kunne bekvemme mig til at stemme for Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger efter Afstemningerne; men jeg skal ikke nægte, at dersom Loven betros til en Anden, som har et andet Syn paa

Sagen, som seer Sagen fra det samme Standpunkt som flere ærede Medlemmer, og som væsentligt det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse vil see Sagen fra, da ville vi efter dette Forslag faae et Jernbaneanlæg til Vordingborg. Man siger vel, at man kan presse Jernbaneselskabet til at gaae endnu videre, nemlig til at anlægge den under c opførte Bane. Men man maa erindre, at man, samtidigt med at Selskabet paatager sig Anlægget af en Jernbane paa f. Ex. 2—3 Mil, paa Nordsfalster, giver det en Begunstigelse, som langt opveier Anlægget af denne Bane paa Falster alene, den Begunstigelse nemlig, der gaaer ud paa Udløsningens Udsættelse i 15 Aar. Altsaa, hvis Nogen troer, at Betingelsen under c, sammenlignet med, hvad der nylig blev vedtaget under Nr. 18, nødvendig maatte være til Præjudice for det sjællandske Selskabs Interesser, saa tage de mærkelig fejl; thi lægges de to Ting paa samme Vægtstaaal, da vil Begunstigelsen langt opveie de mulige Tab, som Selskabet kunde have af at anlægge et Par Mil blot paa Falster. Derfor siger jeg, at der i dette Thing for denne Lov ikke er vundet Nogetsomhelst, naar den skal udføres af en Mand, der seer Sagen saaledes, som de ærede Medlemmer, der talte for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det kom fra Landsthinget, see det; det er altsaa kun, forsaavidt man troer, at Loven vil blive gennemført af en Mand, som sætter det som Nummer Et at forbinde begge Derne med Sjælland, at Loven kan faae en anden Betydning. Hvis man troer, at dette vil blive Tilfældet, og man derimod ikke troer paa Muligheden af at kunne gennemføre det Project, hvis Gjennemførelse jeg imidlertid anseer for at være mulig, ja sandsynlig, naar man ikke selv gaaer hen og forstyrer den, saa kan jeg forstaae, at de ærede Medlemmer kunne stemme for Loven. Skjøndt jeg har stor personlig Interesse af, at Jernbanen bliver forlænget til Vordingborg, og skjøndt jeg vil erkjende, at de Egne, som denne Jernbane vil komme til at gennemløbe, ville have stor Interesse af at faae den forlænget, saa kan jeg dog efter hele min Stilling til Sagen ikke stemme for Loven; thi naar det ikke er givet, at Banen forlænges ogsaa til